

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

Rok V.

Kraków, sobota 11 maja 1935 r

Nr. 129

IZBA LORDÓW SKŁADA HOŁD KROLOWI JERZEMU

„NIECHAJ BÓG BŁOGOSŁAWI WASZEJ KRÓLEWSKIEJ MOŚCI”

LONDYN, (PAT). Adres gratulacyjny, uchwalony przez izbę lordów z okazji 25-lecia panowania j. k. m. króla Jerzego, ma brzmienie następujące:

Odpowiedź króla

LONDYN, (PAT). Odpowiadając na adresy wystosowane przez obie izby parlamentu, król oświadczył m. in.:

Dziękuję Panom serdecznie za słowa przywiązania i oddania w stosunku do mojej osoby, królowej i całej naszej rodziny.

Za naszych dni, gdy niepokoje i przygotowania wojenne są na porządku dziennym,

możemy być wdzięczni, iż ład i pokój panują jednak w wielkiej części świata i że pod naszym sztandarem swobody tyle milionów ma zapewniony swój chleb powszedni na odległych ziemiach, nie potrzebując się obawiać nikogo. Jest dla mnie źródłem dumy i zadowolenia, iż *niekwestionowana harmonia naszego systemu parlamentarnego*

z naszą monarchją konstytucyjną przetrwała ciosy, które w ciągu ostatnich lat zniszczyły inne kraje i ustroje.

System, przekazany nam przez naszych przodków, chociaż dostosowany do konieczności nowoczesnych, okazał się raz jeszcze — jak to wielokrotnie bywało w przeszłości — najlepszym środkiem do zapewnienia udziału ludności w rządach i swobody jednostki oraz utrzymania potęgi państwa. Odczuwam wielką wdzięczność, że zdołaliśmy uniknąć największych niebezpieczeństw, jakie kiedykolwiek zagrażały naszemu krajowi.

Nie zapomnę nigdy, jak niebezpieczeństwa, grożące zewnątrz, doprowadziły do niezwłocznego zjednoczenia wszystkich stronnictw, klas i

Ostatnie 25 lat wypełnione były okropnymi doświadczeniami wojny, najstraszliwszej w historii, i uciążliwą pracą odbudowy zachwianej struktury naszej

mas całego imperjum.

Zarówno mężczyźni, jak kobiety, odegrali należne im role. Zwartość naszych szeregów doprowadziła ostatecznie do zwycięstwa. Nie zapominajmy o tych, którzy polegli w wielkiej wojnie, ani o tych, którzy zostali kalekami, abyśmy sami mogli cieszyć się dobrodziejstwami życia.

W latach, które nastąpiły po wojnie, w świecie wyczerpanym ciężkimi próbami i zubożalym przez zniszczenie, staraliśmy się odrodzić nasz przemysł i handel i urzeczywistnić *pragnienie poprawy warunków życiowych.*

Uczucia niepewności i braku zaufania unosili się wszędzie, jak cień nad wysiłkami ludzkości, zdołaliśmy jednak posunąć się naprzód dzięki rzeczywistej dobrej woli, ostrożności i wytrwałości naszego narodu. Dzisiaj już kraj doszedł do takiego stopnia rozwoju przemysłu, że może z ufnością patrzeć w przyszłość.

Kończąc, król oświadczył:

Zadanie moje ułatwione było dzięki temu, że u mojego boku stała

droga moja małżonka, o której panowie wyrażali się z taką uprzejmością. Dziękuję Bogu, który do tej pory podtrzymywał mnie i mój naród, i proszę Boga, abyśmy mogli nadal prowadzić *dzieło swobody i postępu w duchu pokoju, tolerancji i zrozumienia.*

Przemówienie króla przyjęte było długotrwałymi burzliwymi oklaskami słuchaczy.

go wspólnego życia, jak również powolnemi lecz wytrwałymi wysiłkami ku odzyskaniu dobrobytu i ustaleniu pokoju. Gdzieindziej trony i ustroje nie zdołały przeżyć tych ciężkich prób.

W naszym królestwie jednak rozwój praw i swobód publicznych nie tylko nie uległ zatrzymaniu, lecz stał się szerszym i pewniejszym. Zaprawdę bowiem, w bardziej istotnym znaczeniu, niż jego dostojni przod-

kuje, Wasza Królewska Mość panuje nad narodem wolnych obywateli.

Jednakże, pomimo, a raczej z powodu rzeczywistego udziału ludności w rządach, tron jest bardziej, niż kiedykolwiek, ośrodkiem życia narodowego. Osoba Waszej Królewskiej Mości uczyniła z tronu nie tylko symbol, lecz rzeczywistość ukochaną i żywą.

Po złożeniu hołdu królowej

i czterem synom królewskim, adres kończy się następującymi słowami:

— Jesteśmy przekonani, że gdy przeminie już obecne położenie i gdy wspaniałe obchody tego tygodnia staną się już odległym wspomnieniem — dynastia Windsorska panować będzie nadal nad lojalnym i zjednoczonym narodem. Z całego serca prosimy, aby Bóg błogosławił Waszej Królewskiej Mości.

Przeciwno karze śmierci

LONDYN, (PAT). —Wczoraj rano, ulice sąsiadujące z więzieniem w Durham, były widownią głośnych manifestacji. Celem ich był protest przeciwko straceniu na dziedzińcu więzienia

jednego ze skazanych na śmierć. Pani Vanderelst okryta żałobnym welonem, prowadząca zaciętką kampanję ze zniesieniem kary śmierci, wygłosiła do zebranych przemówienie.

W chwili, gdy zbliżała się go-

dzina wykonania wyroku, tysiączny tłum stał w milczeniu z odkrytymi głowami. Po wykonaniu wyroku śmierci manifestanci odśpiewali pieśń religijną.

Obrady nad ordynacją wyborczą

Wczoraj pod przewodnictwem wicemarszałka Sejmu, p. Stanisława Cara rozpoczęły się obrady połączonych grup konstytucyjnych sejmowych i senackiej nad projektem nowej ordynacji wyborczej.

Jak to już wczoraj donosiliśmy, cały kraj będzie podzielony na 100 okręgów wyborczych, z których każdy wybierze po 2 posłów. Jeśli chodzi o wielkie miasta, to jest projekt np. podzielenia Warszawy na 6 okręgów, czyli stolica byłaby reprezentowana przez 12 posłów.

Wedle projektu, który jest przedmiotem obrad — generalnego komisarza i jego zastępcę powołuje Prezydent Rzeczypospolitej z grona sędziów lub osób, które posiadają warunki do objęcia stanowisk sędziowskich.

Okręgowe komisje wyborcze będą się składać z przewodniczącego, którego powołuje generalny komisarz na wniosek odpowiedniego prezesa Sądu Apelacyjnego. Ponadto w skład komisji wejdzie 4-ch członków, któ-

rych powołuje urząd wojewódzki.

W czasie głosowania i ustalania jego wyników — mogą być obecni mężowie zaufania, zgłoszeni przez kandydatów na posłów po jednym z każdego okręgu.

Wszystko cośmy powyżej rzekli, znajduje się w sferze projektów, i już najbliższe dni przyniosą nam w tym kierunku coś konkretnego, coś, co będzie nosiło nazwę obowiązującej ustawy.

Niezwykły strajk włoski w Toruniu

Porzuciło pracę 200 robotników

Wczoraj rozpoczął się strajk włoski 200 robotników w fabryce wodomierzy w Toruniu.

Podłożem tego strajku protestacyjnego jest niezwykle. Dy-

rekcja fabryki, chcąc powiększyć swoje zabudowania fabryczne zwróciła się do zarządu miasta z prośbą o zezwolenie na rozbudowę gmachów fabrycznych, które wobec wzrastającej produkcji stały się nie wystarczające zarówno ze względu na urządzenia techniczne, jak i higieniczne.

Zarząd miejski odmówił zezwolenia na budowę nowych gmachów, gdyż plan rozbudo-

wy nie przewiduje w tym punkcie miasta jednostek przemysłowych. Wobec tego dyrekcja fabryki wypowiedziała pracę przeszło 100 robotnikom z dn. 24 maja.

Na znak protestu robotnicy rozpoczęli w dniu wczorajszym jednodniowy strajk włoski. Strajk ma przebieg spokojny. Zainteresowani zamierzają zwrócić się do władz wojewódzkich z prośbą o interwencję.

Przed wizytą min. Laval'a w Warszawie

PARYŻ, (PAT). Prasa francuska przywiązuje duże znaczenie do konferencji, jakie minister Laval ma odbyć w Warszawie.

„Excelsior” wyraża nadzieję, iż ministrowi Lavalowi uda się sprecyzować współpracę polsko-francuską przy równoczesnym zacieśnieniu węzłów przyjaźni między obu krajami. „Quotidien” pisze, iż opinia

francuska zdaje sobie sprawę z tego, że rząd polski kilkakrotnie wyrażał swe obawy co do kierunku francuskiej polityki i domagał się szczegółowych wyjaśnień. Minister Laval podczas swego pobytu w Warszawie będzie mógł tych wyjaśnień udzielić.

„Ere Nouvelle” zwraca uwagę, iż komentarze prasy polskiej o układzie francusko-sowieckim zawierają pewne za-

strzeżenia. Minister Laval podczas swego pobytu w Warszawie będzie mógł wyjaśnić należyte znaczenie układu francusko-sowieckiego.

„Le Matin” pisze, iż kierownicy polityki polskiej zachowują rezerwę wobec układu francusko-sowieckiego. Polacy nie chcą naruszać swych układów, które zawarli z Niemcami oraz Sowieci. Zawarcie układu francusko-sowieckiego nie budzi wśród polityków polskich entuzjazmu.

„La Liberte” pisze, iż stosunki Francji z innymi państwami nie mogą być narażone na szwank z powodu podpisania układu z Sowieci. Pozyskanie nowych sprzymierzeńców nie oznacza porzucenia starych. Stosunki polsko-francuskie wymagają wyjaśnienia. Za daniem ministra Laval'a w Warszawie będzie udzielenie należytych wyjaśnień.

Wiosna daleko!

Dyrekcja Państwowego Instytutu Meteorologicznego komunikuje, że w środę o godz. 9 wiecz. fala chłodu o wielkiej rozległości i niosąca duże masy zimnego powietrza, schodziła z wielką szybkością z nad Finlandji po przez kraje bałtyckie do Polski. Fala ta spowodowała już w kilku miejscach na Wileńszczyźnie lekkie przymrozki. Jednocześnie tworzy się bardzo duże zaburzenie atmosferyczne nad Rosją środkową, podsypane dopływem mas zimnego powietrza z północy Europy i z nad-Polski, a z drugiej strony napływem ciepłych mas powietrza z południa.

Wskutek tego fala chłodu, której czoło przeszło w nocy i nad ranem przez Polskę, nie będzie zalegała długo nad Polską i jest bardzo prawdopodobne, że w Polsce zachodniej ciśnienie już niewiele spad-

nie. Należy się liczyć z dużym zachmurzeniem i nowymi opadami śnieży w Karpatach. Na zachodzie Polski utrzyma się pogoda o niewielkim zachmurzeniu, ale o chłodnych wiatrach północnych.

Ogólna sytuacja ulegnie poprawie dopiero za kilka dni. Wiosna jeszcze daleko.

Min. Beck wystąpił z „Legionem Młodych”

Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck wystosował do komendy głównej Legionu Młodych list treści następującej:

W związku z tem, że Legion Młodych wbrew ostrzeżeniu zboczył na grunt działalności politycznej, przyjmując charakter organizacji partyjnej, rezygnuję ze stanowiska seniora Legionu Młodych.

OD ŚWITU DO NOCY

Model samolotu, skonstruowany przez 14-letniego pioniera Bojkowa w mieście Ufa, pobit światowy rekord długości lotu, przebywając 1510 metrów w 9 min. 48 sek.

Władze administracyjne w Moskwie skazały na zesłanie do okręgów północnych i Kazakstanu 15-tu przestępców, którzy nielegalnie występowali w Moskwie w imieniu prowincjonalnych sowieckich instytucji gospodarczych.

W pobliżu Kirowa, dawniej Wiatka, wykryto potajemną kaplicę, którą kierowała p. mniszka z jednego ze zlikwidowanych obectw w okolicy klasztorów. Władze zarzucają jej prowadzenie „kontrewolucyjnej propagandy przeciwko kolektywizacji”.

W jednym z osiedli robotniczych w Moskwie 7 pijanych robotników dokonało zbiorowego gwałtu na osobie młodej dziewczyny. Wszyscy ci robotnicy staną niebawem przed sądem.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Świt” lub „Bagatela” dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich” W każdy tydzień w dniu 10 maja 1935 r.

Tragiczna rywalizacja o pannie

Dwaj młodzieńcy ze wsi Iganie Wesołka, pow. siedleckiego: 20-letni Józef Budka i jego rówieśnik Franciszek Pawlik, zabiegali o względy panny Eugenji Wakułackiej, wskutek czego z dnia na dzień nienawiść pogłębiała się między nimi.

Na zabawie w Siedlcach w nocy na 5 listopada ub. r. znaleźli obydwa rywale, którzy, jakby szukali jakiejś sposobności do wszczęcia kłótni lub bójki między sobą. Jakoż w pewnej chwili Pawlik zaczął Budkę, przyjmując agresywną postawę. Od słowa do słowa zawrzała bójka, w trakcie której Budka zadał przeciwnikowi cios bagietką w piersi, kładąc go trupem na miejscu.

Sąd Okręgowy w Siedlcach uznał Budkę winnym zabójstwa pod wpływem silnego wzruszenia i skazał go za to na 3 lata więzienia.

Sąd Apelacyjny w Warszawie nie podzielił tego stanowiska; uznając Budkę winnym jedynie przekroczenia obrony koniecznej — wyrok I instancji uchylił i skazał go na rok więzienia.

Śmiertelny pojedynek

Rzadki pojedynek odbył się w Wilanowie. Oto pomiędzy tamtejszymi mieszkańcami: 20-letnim Józefem Drewniakiem i 21-letnim Stanisławem Bogutym istniały zadawnione nieporozumienia. Żeby im wreszcie kres położyć — Drewniak zaproponował Bogutemu walkę — pojedynek na pięści. Boguty chętnie się na to zgodził, ale bez arbitrow.

Gdy obydwa przeciwnicy stanęli o świcie na miejscu starcia i rozpoczęli wzajemnie się atakować — nagle, jakby z pod ziemi wyrosli: brat Drewniaka, Władysław i Henryk Zebrocki, a wraz z nimi przybyło liczne audytorjum obserwując krwawą walkę dwu zacietrzewionych nieprzyjaciół. Boguty górował nad Drewniakiem, który, widząc, że nie da sobie ostatecznie rady, dobył noża, zadając nim głęboką ranę Bogutemu w udo. Rana okazała się śmiertelną. Boguty następnego dnia zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Sąd Okręgowy skazał Drewniaka na 2 lata więzienia, wczoraj Sąd Apelacyjny w Warszawie, mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, jego młody wiek, oraz niski stopień inteligencji, uznał za wskazane zawiesić Drewniakowi orzeczoną karę na okres trzyletni.

Cios kamieniem w głowę

Osada Kosów w pow. sokołowskim była widownią dramatycznej sceny, jaka rozegrała się pomiędzy dwoma młodzieńcami, zakochanymi w jednej dziewczynie.

19-letni Jankiel Zajdman i 20-letni Alter Igiełka kochali się, ale pono bez wzajemności. W zabiegach o względy ubóstwianej niemal na głowach stawali, byleby serce bogdanki zapłonęło uczuciem miłości. O ile serca ich były przepełnione wielkim uczuciem miłości ku pannie Racheli, o tyle ku sobie żywili wzajemnie wielką nienawiść. Wyraz temu dała śmiertelna bójka. Gdy Alter Igiełka zamierzył się prawidłowo na rywala — Zajdman rzucił kamieniem, ale tak nieszczęśliwie, że trafił Igiełkę w głowę, wywołując śmiertelny wstrząs mózgu.

Sąd Okręgowy skazał Zajdmana za zabójstwo popełnione w stanie silnego wzruszenia, zaś wczoraj Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił kwalifikację, uchylił wyrok i, uznając Zajdmana winnym przekroczenia obrony koniecznej, skazał go na rok więzienia.

Wodociągi wygrały proces

Ostatnio Sąd Okręgowy w Warszawie rozstrzygnął na korzyść gminy m. Warszawy interesującą sprawę.

W r. 1930 przedsiębiorstwo wodociągów i kanalizacji wydało jednemu ze swych dostawców czek na okaziciela na 336 zł. Czek powyższy przez nieujawnionego sprawcę został następnie sfałszowany na poważną kwotę 96.000 zł., którą P. K. O. wypłacił z rachunku przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji.

Pomimo przeprowadzonego skrupulatnego śledztwa sądowego fałszerza czeku nie ustalono. Gmina m. Warszawy nie uznała wypłaty dokonanej na podstawie sfałszowanego czeku i zażądała od P. K. O. zwrotu wypłaconej z jej konta nadwyżki w kwocie 95.664 zł. Wobec odmowy wypłacenia tej kwoty, gmina wystąpiła przeciwko P. K. O. na drogę sądową, powołując się w wywodach swych rzeczników na odnośne przepisy o obrocie czekowym P. K. O.

Sąd Okręgowy zasądził w całości kwotę 95.664 zł. od P. K. O. na rzecz gminy wraz z procentami i kosztami.

Serja procesów o kłódkę

Spory o schedę po ś. p. Teodorze Sztekkerze, znanym atlecie polskim nie ustają. Doprowadziły one do serii procesów. Na dzień 13 b. m. w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Maz. wyznaczono sprawę opartą na skardze p. Melcer-Rutkowskiej przeciwko Jadwidze Sztekkerowej, ostatniej żonie atlety o zerwanie kłódek założonych na zabudowaniach majątku w Chabowie pod Warszawą.

Jadwiga Sztekkerowa wniosła z swojej strony skargę przeciwko Melcer-Rutkowskiej o samowolę, polegającą na założeniu tych kłódek.

Pełna tabela loterii

Klasa czwarta — czwarty dzień ciągnięcia

GŁÓWNE WYGRANE

do przerwy

20.000 zł. na nr. 40667
10.000 zł. na nr. nr. 7878 70450
5.000 zł. na nr. nr. 59793 65761 66299

62083 149832

2.000 zł. na nr. nr. 634 6726 18137 20373

40582 48153 50007 59513 66410 66925

78632 103844 107663 114759 142479

149751 166997 176478 177120 175950

172187

1.000 zł. na nr. nr. 85 5010 7414 12863

16923 24099 26371 26593 32412 32422

38277 48527 53286 53445 59697 74042

75776 89785 82704 85357 89748 89425

92110 114495 118539 120360 126608

126908 130679 132964 139915 149990

148923 149846 149919 158401 155101

157222 161863 165497 171895 172205

177622 179459 180104 181870 181916

182820.

STAWKI

do przerwy

31 62 65 85 323 473 529 55 753 822 40

85 92 969 1167 97 332 68 584 606 63 816

941 2200 351 457 504 718 49 950 89 3030

46 105 29 202 319 73 87 543 655 938 4016

105 288 403 569 652 93 728 95 802 33

5010 50 210 384 484 604 52 802 58 68

89 91 935 88 6042 93 324 49 5014 675 737

948 83 7046 92 139 70 81 91 201 348 55

413 14 32 548 57 8037 13 1377 41 37 89

548 62 73 850 920 9052 34 60 357 661 65

716

10035 132 64 93 292 312 417 652 79 755

11042 114 27 34 361 526 610 68 74 819

60 64 959 85 12017 110 34 45 66 350 590

603 4 67 753 827 63 13044 52 148 249 74

333 36 40 92 570 91 628 852 970 93 14059

231 48 394 453 88 715 38 63 885 970

15000 59 172 237 373 659 723 825 40 909

56 16105 226 312 460 68 79 584 86 601

897 905 20 39 81 17036 126 34 48 266

395 471 789 803 8 16 910 18014 55 131

202 452 83 548 687 809 33 86 94 900 55

73 19014 32 48 54 63 134 87 256 61 439

89 608 815 919

20106 27 91 277 584 634 74 753 862

964 21351 449 63 631 79 865 99 22368

404 638 777 870 906 23057 161 211 308

33 34 435 535 57 74 98 652 61 735 60

24099 125 75 202 34 47 334 80 580 803

11 27 25011 49 234 68 85 406 627 74 723

91 94 26195 371 536 90 600 2 64 846 76

912 27109 628 81 723 81 863 27109 459

628 81 723 81 893 28015 174 78 305 53

455 552 654 756 95 815 97 945 29049 97

231 369 78 480 556 73 769 804 65

30037 60 102 39 53 321 472 545 610 63

748 804 27 31063 105 219 349 483 97 554

88 836 39 957 64 32050 334 88 312 22 538

703 860 33023 202 18 32 495 681 34113

44 63 229 60 351 422 698 714 92 809 88

35089 122 339 580 97 678 787 824 46 82

931 36178 275 336 44 494 517 19 61 73

698 765 95 859 69 931 37180 201 52 86

457 577 782 815 936 38019 82 98 117 257

77 79 382 559 99 944 95 99 39023 91 96

151 221 45 332 508 56 642 700 31 824 44

937 96

40345 70 411 12 15 46 56 566 857 58

996 41142 64 72 224 79 576 600 56 707

58 78 81 868 42312 44 417 32 517 642 70

737 866 924 43167 69 584 802 82 903

44038 115 55 430 70 64 169 95 703 803

55 73 45018 28 50 69 96 136 372 91 515

769 934 46177 249 94 326 419 714 97

47044 129 45 324 471 500 45 85 710 850

992 48036 88 135 236 44 447 81 527 655

66 715 92 913 85 49135 297 356 431 44

74 658 746 55 831 36 915 50

50054 69 274 310 51 436 63 80 595 641

754 51093 248 74 399 425 72 599 616 20

715 26 885 86 906 49 52021 346 52 91 416

577 636 80 895 53070 286 414 46 75 789

54016 80 465 537 51 636 788 55121 212

77 381 428 553 47 727 805 54 996 56051

98 114 96 282 89 400 84 539 622 57 750

836 99 982 57017 41 48 227 478 876 999

58303 422 511 57 98 624 800 911 41 59003

16 22 373 592 601 77 789 927 39 913 92

60290 459 610 80 725 66 823 93 957

61178 81 204 95 345 794 810 21 62212 83

99 410 67 647 765 87 63013 61 68 269

328 29 46 90 460 545 618 730 51 60 896

920 92 64054 82 222 337 469 502 780 988

65062 88 246 339 416 69 809 66017 220

2 951 317 59 404 42 727 60 79 830 47

930 76 67141 62 69 219 32 43 501 68124

56 74 505 670 767 812 15 979 69156 63

65 213 68 70 94 331 462 522 647 766 94

70714 264 465 504 97 608 54 38 95 787

99 823 66 937 93 71052 109 54 283 487

510 61 423 778 95 72122 37 48 256 69

71 308 53 403 652 726 74 903 73081 224

319 527 626 94 704 65 93 932 74001 14

42 174 281 85 464 82 551 515 55 75171

76 311 50 651 776 852 90 76166 73 241

520 50 57 96 617 718 72 913 66 77065

293 333 490 522 25 691 915 70 78020 46

57 146 69 552 64 615 864 961 79091 164

533 312 97 748 860 62 73 87 97 955

80037 486 91 513 28 54 614 80 734 85

98 997 81257 76 94 373 97 455 838 82034

42 53 380 522 72 645 704 830 902 42 97

83050 75 112 247 474 784 87 889 934

84092 118 92 208 433 80 595 604 788 920

98 85010 203 39 352 57 570 770 849 70

962 86025 234 79 84 833 991 87020 28

158 59 245 90 463 906 15 88022 25 65 109

68 236 95 79 499 603 799 878 89147 231

472 585 628 34 92 748 855

90170 88 89 243 60 317 69 92 507 70

703 910 39 81 91030 33 103 36 201 49 374

406 93 512 738 54 83 824 92085 110 16 81

265 73 94 98 378 486 504 655 74 761 831

984 93334 451 539 95 683 819 29 946 56

94085 172 73 231 60 491 596 619 66 773

913 94 95118 79 235 75 308 617 96321 45

476 93 655 708 35 966 94 99 98210 43 47

83 371 83 99040 190 274 304 441 572 83

691 794 871 973 98

100003 167 74 226 328 56 441 89

101025 35 80 103 48 65 379 412 97 634

56 76 773 950 70 102070 618 791 848

103211 348 536 809 94 926 104056 151

329 461 619 36 726 901 105014 22 57 121

493 622 835 939 106141 59 322 87 411 19

50 526 149 692 718 107065 72 349 56 74

446 739 856 951 108019 148 61 395

Dalszy ciąg loterii	
GŁÓWNE WYGRANE	
po przerwie	
10.000 zł. na nr. nr. 17676 42552 75356	
2.000 zł. na nr. nr. 5182 6488 10442	
18653 23592 24325 33199 49099	
54736 58836 62992 68299 75940	
35592 91052 96359 95345 114060	
126370 141591 148540 163003	
179074	
1.000 zł. na nr. nr. 1442 6429 15116	
26533 31673 39745 43641 53536	
65300 69896 76635 77317 88153	
101255 105217 117508 119884	
122490 126753 126934 130073	
136061 142975 143081 149536	
156349 166890 178332 181484	
STAWKI	
po przerwie	
23 160 305 53 537 47 94 954 1075 190	
398 574 656 725 2123 41 66 74 309 546	
680 821 3247 306 466 79 515 17 67 679	
4124 52 391 494 547 82 648 87 88 865	
5167 237 989 6344 429 636 65 915 40 7102	
300 300 80 463 97 828 8250 98 479 717	
90 99 918 9322 413 591 962	
10022 45 272 444 667 836 971 11018	
170 61 228 489 523 748 870 927 12096	
486 905 11 13041 131 67 266 485 795	
14282 413 731 15071 310 454 525 667 76	
984 16053 105 87 497 673 844 17333 598	
614 715 23 54 92 18144 532 51 66 19838	
20181 387 832 21238 383 22477 508 825	
95 23271 493 698 766 871 953 24253 338	
59 960 25392 753 26153 624 730 86 27017	
264 501 714 28176 709 996 29034 142	
392 613 786	
30258 367 424 661 802 87 31081 90 264	
341 402 673 83 895 32400 2 72 930 33074	
115 412 545 753 69 907 34031 44 84 575	
999 826 35588 884 36090 134 256 90 389	
518 762 37083 372 401 507 914 38010 22	
29 168 210 317 541 949 39045 69 460 523	
789 95 821 29	
40104 211 683 912 79 99 41218 32 730	
42 816 42058 194 307 672 752 838 928 85	
95 43159 299 641 79 761 44761 885 971	
45123 203 756 869 46108 618 39 814 80	
47280 48239 380 466 727 88 850 49016	
109 23 63 324 50 466	
30167 87 229 308 469 86 558 675 839	
70 934 51569 663 813 23 52223 370 600	
33127 78 260 70 413 568 702 807 54365	
484 576 672 702 69 55008 66 56348 586	
95 943 57050 255 599 735 69 963 58164	
321 521 615 60 98 812 30 980 59031 110	
475 575 79 716 803 22 32 951 58	
60060 338 75 497 541 717 61051 190	
915 62065 305 406 99 506 52 86 614	
63032 141 94 227 729 44 895 64089 181	
206 98 476 90 585 618 866 65157 299 505	
684 66090 353 817 949 67335 628 71 936	
68043 217 77 80 525 902 70 69295 554	
703 849	
70209 388 645 838 71004 501 758 72198	
395 568 603 720 906 73008 23 261 410 71	
619 72 746 900 36 74809 28 988 75028	
86 134 280 634 727 93 76279 385 577 630	
680 68 88 78154 66 322 431 51 579 966	
75074 172 87 270 328 606	
80589 766 81053 647 853 942 82065 93	
398 580 641 877 83379 414 84355 85686	
94 745 806 953 86422 42 614 23 53 652	
944 87217 491 726 88091 162 480 503 31	
39253 534 85 827 65 968	
91647 781 926 60 92027 444 619 843	
900 93108 273 88 908 94036 150 298 311	
28 95 568 958 64 95087 127 306 567 75	
95 654 775 948 92 96007 443 556 948 92	
97030 253 344 595 671 767 98040 51 487	
798 893 99240 94 360 565 840	
100172 238 413 735 860 101178 255 424	
92 829 54 102416 29 47 853 978 89 103183	
506 628 60 84 709 958 104013 105110 217	
106471 92 567 661 61 917 41 107099 140	
57 235 66 583 602 21 108058 128 441 624	
721 45 58 62 975 109093 114 253 559 680	
110090 815 25 111103 267 457 695 882	
912 112358 945 113006 167 23 307 482	
307 90 654 819 114141 356 664 728	
115272 533 116124 415 67 512 62 719 97	
117508 85 731 118451 593 761 963 119217	
62 307 23 28 33 766 884	
120181 218 486 762 993 121024 96 202	
37 403 544 651 851 122176 209 610 737	
837 93 123028 115 45 71 349 518 711 47	
124184 553 125737 989 126358 618 47 890	
941 34 127364 607 23 128047 441 657	
984 129303 74 439 43 720 860	
130073 95 405 44 549 622 131047 83	
587 624 778 132076 222 326 724 827	
133146 99 483 622 825 134000 90 401	
535 616 46 50 926 125155 417 136081	
122 651 737 43 137053 370 497 553 895	
967 87 138628 98 139140 289 328 57 422	
565 602 868 973	
140170 265 397 539 675 909 60 141345	
512 93 947 49 142043 124 318 514 30	
51 678 725 867 924 32 143081 103 856	
144002 353 74 507 778 145086 164 74 389	
545 767 146953 321 24 459 86 566 83 742	
83 147261 409 29 517 622 809 148038 314	
783 149104 297 545 73 98 608 752	
15091 288 445 49 702 151055 420 538	
690 786 152244 413 642 53 790 985 153976	
331 77 702 69 814 994 154030 517 725	
155025 55 97 889 156010 585 760 819	
157245 77 444 681 158061 73 94 705 808	
55 932 159381 53 787 998	
160051 883 161045 129 212 24 97 541	
734 842 162094 158 307 23 463 83 531 97	
918 163109 297 382 636 59 714 164195	
678 721 935 165302 405 995 166102 29 80	
477 92 681 897 167227 331 532 88 702 929	
168289 975 98 169034 344 482 594 631	
822 57 89.	
170002 272 578 657 814 171112 309 742	
172235 427 519 83 775 89 832 936 74	
173027 64 267 629 90 14124 265 376 81	
581 784 175381 511 750 838 998 176477	
546 708 854 72 971 94 177126 546 708	
854 955 178119 47 848 179572 617 921	
180048 489 635 855 75 181002 246 776	
95 182096 204 774 960 68 184059 72 377	
778 848 967.	

Śladami przestępców

Tajemniczy zamach

Z tajnych dokumentów archiwum carskiej ochrony

VII.

— Nie mogę zrozumieć w jaki sposób tak młoda, a jak słyszę piękna dziewczyna w niesłychanie szybki sposób poznała tajniki naszej pracy. Czy pan, panie Keller troszeczkę nie przesadza. Jeżeli mam jako szef wydać odpowiednie zlecenia, chciałbym dokładnie znać sprawę.

— Panie szefie — odpowiedział Keller — proszę mi powiedzieć, że jeszcze nigdy w życiu o żadnym przeciwniku nie odbywałem się z takim szacunkiem, jak właśnie o tej dziewczynie.

To jest bardzo niebezpieczny przeciwnik i powtarzam: cna nam sprawi wiele kłopotu. Nagle odezwał się szef:

— Postanowiłem, że Nadolnyj ma udać się na to zebranie, a my we dwóch będziemy mu towarzyszyć...

— Jakto? — krzyknął Keller — pan będzie narażać się na niebezpieczeństwo?

— Niema obawy — szef podniósł się przy tych słowach z miejsca — pragnę zobaczyć tego mocarnego wroga. Chcę zobaczyć, jak wygląda dziewczyna, która narobiła tyle wrzawy wśród tylu mężczyzn.

Keller z pod okularów spojrzał na olbrzymią, acz kształtną postać swego zwierzchnika...

Na godzinę przed zebraniem, szef wywiadu zameldowany w Warszawie pod nazwiskiem pocztowego kupca z Holandji, Van den Hovena, szykował się do wyprawy. W pierwszym rzędzie zmienił dokładnie swą fizjognomię, przeobrażając się w jęgomosia z monokłem w oku i o małym wąsiku.

Hoooven porozumiał się z pułkownikiem Nadolnym, polecając mu, aby był przygotowany do wspólnego udania się na zebranie... Zrazu pułkownik był wielce zdumiony, że szef naraża się niepotrzebnie na bezpośrednie zetknięcie z nieprzyjacielem, ale ocenił w końcu, że może właśnie ta metoda będzie lepsza.

Około wpół do ósmej panowie spotkali się i dorozką pojechali pod wskazany adres. Gdy zapukano do mieszkania oznaczonego numerem 4 na pierwszym piętrze, drzwi otworzył młody drab o ponurym wejrzeniu.

Zlustrował krytycznym spo-

zreniem przybyłych, poczem zapytał:

— Hasło.

Na to pułkownik:

— Jestem gotów.

— W porządku.

Dziwnie podejrzliwie spojrział drab na towarzysza Nadolnego, ale ten jakby przeczuwając, że będzie przedmiotem obserwacji, obojętnie rozglądał się po ko- tarzu. W myślach układał plan ewentualnego działania, na wypadek wyspy.

Wreszcie Nadolnyj i szef znaleźli się w gabinecie. Tu zastali już kilka osób. Nie było tylko Leny. Nadolny serdecznie witał się z wszystkimi a na nime pytań odpowiadał:

— Chciałem panów zawiadomić, że mój towarzysz od dziś ma przejść na służbę naszego wywiadu. Jestem przekonany, że odda on nieocenione usługi naszej organizacji. Zaczekamy

zresztą na panią Lenę. Ona zdecydowanie, czy nadaje się on do pracy. Kwalifikacje jego według mego skromnego zdania są jaknajlepsze.

Jeszcze nie przebrzmiało echo ostatnich słów, gdy na progu ukazała się Lena. Była ubrana bardzo skromnie, a mimo to promieniała urodą. Czar jej wywierał silne wrażenie na wszystkich obecnych.

A szczególnie szef patrzył na nią jak w tęczę. Przez myśl przebiegały mu najrozmaitsze plany. Jednego tylko nie mógł zrozumieć. Jak to się stało, że tak młoda dziewczyna zyskała miano najlepszego szpiega w wywiadzie rosyjskim. Musiała być wobec tego istotą bardzo zdolną.

Sam nie wiedział jak to się stało, ale w wyobraźni jego przesunęło się kilka obrazów w których na pierwszym planie

była Lena. I to w roli szpiega na usługach wywiadu niemieckiego...

Tymczasem Lena skromnie zająwszy miejsce przy stole głośno spytała:

— Czy wszyscy jesteśmy zebrani?

Chorem odpowiedziano:

— Tak.

W tym momencie podniósł się pułkownik Nadolnyj i rzekł:

— Chciałem pani zawiadomić, że na dzisiejszym zebraniu znalazł się dzięki mnie ten oto pan (tu wskazał na swego towarzysza), który pragnie pracować dla naszego wywiadu.

Lena skierowała wzrok na szefa i naraz lekko przybladła. Natychmiast odwróciła głowę w stronę Nadolnego... Nikt tego nie zauważył.

Jedynie szef był wielce zdumiony... (Miecz. Gór.)

Dalszy ciąg nastąpi.

Nasza wielka ankieta z nagrodami

Co przeżywa kobieta pracująca

Byłam praczką i służącą... (Godło: Cierpienie)

Po roku opuściłam miejsce i wróciłam do moich dawnych chlebodawców. Pracowałam już dwa lata, aż wreszcie przyjechali do nas letnicy, tak się po dobałam starszej pani, że ta za proponowała mi, abym rzuciła to miejsce i pracowałam u niej. Zgodziłam się na tę propozycję i w ten sposób znalazłam się u państwa K.

U pp. K. stale zmieniały się dziewczęta, służba w tym domu była wprost nieznośna. Spotkałam dziewczynę, która była w tym domu przede mną i nasyłałam się najróżniejszych historji, które przejmowały mnie lękiem. W domu tym dosłownie nie można było wytrzymać.

Szybko przekonałam się o szykanach. Maltretowano mnie na każdym kroku.

Po czterech miesiącach mieliśmy wyjechać do męża pani. Rzeczy zostały zdane na bagaż, i z tą chwilą pani dziwnie się zmieniła. Ciągle grymasiła, dziwaczyła, przy każdej okazji wyśmiewała mnie, a synowie musieli interwenjować w mojej sprawie.

Pojechałam sama jedna do 6-cio pokojowego mieszkania, 6 osób, 6 pokoi, przytem chora osoba, której na każdym kroku trzeba było dogadzać, dzień w dzień załatwiać wszystkie sprawy, i codziennie palić w 5-ciu piecach, to było trochę ponad moje siły.

Przyjechaliśmy. Był mróz, w mieszkaniu było strasznie zimno, wszyscy udali się na spoczynek, ja natomiast wyszłam z domu musiałam dogodzić. Zdarzało się straszna, żmudna praca, tak ciężko orałam, czułam, że tracę zdrowie. Dawałam z siebie wszystko i czułam, że moja pa ni jest ze mnie zadowolona. Pa ni widziała, że dla siebie nie mam ani chwili wolnego czasu, że w nocy bardzo często piorzę, że staram się utrzymać jak największy ład i porządek.

Pracam po całych nocach, pa ni nie dawała mi ani chwili wytchnienia. Nocami prałam, dnia mi miałam pełną głowę dżietej cznej kuchni i jarzynek. Każdemu musiałam dogodzić, zdarzało się, że każdemu z domowni-

ków musiałam gotować co innego na obiad.

Mało tego, często odbywały się u nas wielkie przyjęcia w związku ze ślubem syna mojej pani. Urządzono u nas wielką ucztę weselną, podczas której dosłownie się przepracowałam. Gdy goście opuścili nasze miesz-

kanie, dosłownie padałam z nóg.

Pani moja, będąc z natury bardzo przekorną i złą osobą, maltretowała mnie tymczasem na każdym kroku. Przeżywałam prawdziwe katusze.

Dalszy ciąg nastąpi.

PROGRAM RADJOWY

PIĄTEK, 10 MAJA

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają z rze”; 6.33 Pobudka do gimnastyki; 6.36 Gimnastyka; 6.50 Muzyka; 7.50 „Wskazówki praktyczne”; 8.00 Audycja dla szkół; 8.05 Audycja dla poborowych; 12.05 Utwory symfoniczne; 12.50 Chwilka dla kobiet; 13.05 Koncert; 13.55 Wiadomości o ekspozycji polskim; 15.35 Przegląd giełdowy; 15.45 Koncert; 16.30 Pogadanka przyrodnicza dla dzieci; 16.45 Pieśni rumuńskie; 17.15 Koncert kameralny; 17.40 Audycja dla chorych; 18.10 Teatr Wyobraźni nadaje fragment słuchowiskowy z „Cyrułika Sewilskiego” Beaumarchais w przekładzie i oprac. Tadeusza Boy-Zeleńskiego z udziałem Leokadij Panciewicz-Leszczyńskiej i Jerzego Leszczyńskiego; 18.45 Utwory Fr. Kreislera (płyty); 19.25 Wiadomości sportowe; 19.35 Siostry Burskie śpiewają piosenki Starej Warszawy; 19.50 Feljeton aktualny; 20.00 „Jak spędzić święto?”; 20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonji Warszawskiej; 2.30 Audycja poetycka p. t. „Przenośnia w poezji”; 22.45 „Psychologia kobiety i mężczyzny”; 23.05 Muzyka taneczna.

FELIKS NOWOWIEJSKI, FRANCISZKA PLATTOWNA I IDA HAENDLOWNA

Koncert symfoniczny w Filharmonji Warszawskiej, transmitowany

KTO WIDZIAŁ STASIA MANCEWICZA I OLSZEWSKIEGO

W sobotę wyszedł z domu 13-letni Stas Mancewicz, uczeń gimnazjum Staszica w Warszawie w towarzystwie kolegi, 12-letniego Zdzisła Olszewskiego i dotąd nie powrócił. Ktoś coś wiedział o zaginionych zechce łaskawie dać znać zropanym rodzicom w Warszawie, al. Filitrowsa 65, tel. 8-92-04 Wł. Mancewiczowie.

Rysopis chłopców jest następujący: Stas Mancewicz jest blondynem, wzrostu wysokiego, szczupły, duże, niebieskie oczy, ubrany w mundur gimnazjalny.

Olszewski jest niższy od Mancewicza, ubrany w czarny płaszcz i czapkę uczniowską. Zaznaczyć należy, iż ucieczka chłopców jest spowodowana obawą przed gniewem rodziców za złe postępy w nauce. Prosimy powiedzieć chłopcom, żeby spokojnie wrócili do domu, co bardzo ich proszą rodzice.

przez rozgłoszenie Polskiego Radja dziś o godz. 20.15 przedstawia się niezwykle ciekawie zarówno na program koncertu, jak i wykonawców. Orkiestrą Filharmonijną dyryguować będzie znakomity kompozytor polski i dyrygent, Feliks Nowowiejski. Jako solistki wystąpią: śpiewaczka operowa, Franciszka Plattówna, która odśpiewa pieśni Maliszewskiego do słów Stafia i Ostrowskiej oraz młodociana laureatka Konkursu Im. Wienawskiego, skrzypaczka da Haendlowna. W wykonaniu jej usłyszą ra- dsioluchacze koncert skrzypcowy, Mendelssohna-Bartholdy. W części orkiestrowej — „Poemat leśny” Alberta Roussela, Strawińskiego „Scherzo Symfoniczne” i poemat symfoniczny „Beatrice” F. Nowowiejskiego.

UTWORY LABUNSKIEGO I ROGOWSKIEGO W RADJO

Dnia 10 maja (piątek) o godz. 17.15 w ramach koncertu kameralnego wykonany zostanie 1-szy kwartet smyczkowy jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów współczesnych Feliksa Roderyka Labuńskiego, który przez dłuższy czas przebywał w Paryżu, celem ukończenia studiów, pracując jednocześnie owocnie na polu krzewienia i propagowania polskiej muzyki za granicą, jako długoletni prezes i jeden z założycieli Stowarzyszenia Młodych Muzyków Polaków w Paryżu. Kwartet smyczkowy, który wykonany będzie przez Irenę Dubiską, Tadeusza Ochlewskiego, Mieczysława Szalewskiego, Zofię Adamską, grany był już niejednokrotnie na estradach polskich, a ostatnie wykonanie jego miało miejsce w Paryżu przez Towarzystwo Muzyki Współczesnej „Triton”. W koncercie tym odegrana zostanie również „Baśń” na altówkę i fortepian cenionego kompozytora Ludmilla Michała Rogowskiego.

„CYRULIK SEWILSKI” BEAUMARCHAIS W TEATRZE WYOBRAŹNI

Fragment słuchowiskowy, jaki nadaje „Teatr Wyobraźni” dziś o godz. 18.10, będzie urywkiem w przekładzie i opracowaniu Tadeusza Boya-Zeleńskiego z arcywesołej komedji pisarza francuskiego — Piotra Beaumarchais. „Cyrulik Sewilski” i „Wesele Figara” były triumfem twórczości awanturzysty pisarza XVIII stulecia, który ostrze swego pióra zwracał ku możnym i pysznym tego świata. Wykonawcami „Cyrulika” będą: Leokadja Panciewicz-Leszczyńska i Jerzy Leszczyński.

Coś dla pani

Zawaze najwykwintniejsza jest prostota. Oto bardzo szykowny, a zarazem prosty model sukienki płóciennej lub wełnianej, przybranej guzami.

PAN HRABIA

Niema, jak być człowiekiem dobrze urodzonym, arystokratą, oczywiście mając przytem gotówkę. Można być wówczas głupim, jak but, źle wychowanym, a mimo to cieszyć się wielkim poważaniem.

Hrabia Byc-Głuptawski składa egzamin do pierwszej klasy.

— Może mi pan hrabia raczy powiedzieć, jeżeli od dwóch odejmę dwa, to ile mi zostanie.

Hrabia milczy uparcie.

— Bardzo dobrze, świetnie — chwali go nauczyciel — pan hrabia wspaniale umie matematykę, oczywiście, że nic się nie zostanie i pan hrabia dlatego milczy, wszak prawda?

— A czy pan hrabia mógłby mi łaskawie wymienić jakieś zwierzę domowe?

Głuptawski kombinuje, myśli, wreszcie wali prosto z mostu:

— Aeroplan.

— Ależ bardzo dobrze! — zachwycą się belfer — pan miał na myśli ptaka. No tak. Wystarczy.

Byc-Głuptawski otrzymał za me stopnie celujące. Nic oczywiście dziwnego, że chłopak za miast być coraz mądrzejszym, stawał się coraz większym matolkiem i takim został już na zawsze.

Pewnego razu Głuptawski ciężko zachorował. Posłano po lekarza, który orzekł, że trzeba zrobić transfuzję krwi.

— Dobrze — mówi słabym głosem Głuptawski, tylko niech doktor pamięta, żeby to była nie zwykła czerwona krew, a koniecznie błękitna.

Literki r, pan hrabia nie wymawiał, wielu więc ludzi miało z tego powodu moc uciechy.

Pytają go np. pewnego razu:

— Kto jest ten pan?

— To mój bhat hodzony.

Ze brat każdy rozumiał, ale jakż to jest, do licha, brat hodzony? Oczywiście chodziło tu o rodzzonego brata.

Innym znów razem Byc-Głuptawski mówi:

— Hoskosczołałem się hankiem.

— Chyba Hanką, panie hrabio...

— Nie Hanką, a hankiem...

Okazało się, że ma on na myśli ranek.

— Panie hrabio — mówi doń jego stary sługa — przecież pan hrabia świetnie r wymawia, trzeba zacząć mówić po ludzku, bo jakże pan hrabia, będąc w przyzwoitem towarzystwie powie słowo: równo, porównanie, albo coś w tym rodzaju?!

Nikodem Zdun

PAMIĘTAJ!

10 MAJA UBIEGA TERMIN!

Czyż już subskrybował 3%-ową
Premiową Pożyczkę Inwestycyjną?
SPEŁNIJ SWÓJ OBOWIĄZEK!

Listy z Anglii

„Wschód“ na uroczystościach londyńskich

(Korespondencja własna „Ostatnich Wiadomości“)

Londyn, w maju.

Londyn przepełniony, zapchany gośćmi ze wszystkich stron świata.

Na czoło półmilionowego zastępu

wybija się jednak i przyciąga uwagę wszystkich grupa wybitnych osobistości, stanowiących atrakcję publiczną. Największe zainteresowanie budzą przedstawiciele Dominjów, kolonii a zwłaszcza orientalni możnowładcy, sprzymierzeńcy i wasale Korony angielskiej.

W korowodzie pierwsze miejsce po karocy, wiozącej królowę Norwegii, Maud, siostrę króla Jerzego V, zajmują powozy z dostojnikami ze Wschodu,

równymi rangą i pochodzeniem głowom koronowanym. W pierwszym rzędzie sir Joseph Bhore z małżonką, a w czterech następnych powozach maharadzowie Bikaneru, Kaszmiru, Patiali i Sir Umar Hajat Khan.

Sir Joseph Bhore, Hindus z pochodzenia, posiwiał w służbie cesarza Indji, ukończył przed wielu laty londyńskie Kings College (Uniwersytet), a od dłuższego czasu zasiada w radzie przybocznej wicekróla Indji. Czterej dostojnicy hinduscy mają tytuły honorowych adjutantów królewskich, co daje im przerwilej asystowania monarsze. Zgodnie ze starą tradycją ten „czwarty“ musi być z

rangi podoficerem. Sir Umar, który pobił rekord w całym królestwie mnogości orderów i odznaczeń pełnił już w czasie Durbaru w Delhi rolę herolda. A było to lat 24 temu.

Największym z maharadzów, w dosłownym znaczeniu tego słowa, jest władca Bikaneru, który przybył do Londynu w europejskim stroju z typowym szarym cylindrem angielskiego gentlemiana na głowie. U siebie, w rodzinnym Bikanerze, nosi on tytuł orientalny i dźwięczny „Króla Pustyni“.

Maharadza, olbrzym dwumetrowej wysokości, jest bardzo blisko zaprzyjaźniony z rodziną królewską.

Maharadzę Kaszmiru wiąże z Koroną angielską oryginalny układ z r. 1848-ego. Na mocy układu obowiązany jest maharadza składać co rok królowi daninę w postaci żywego jagnięcia kaszmirskiego, oraz szalu z wełny kaszmirskiej tak cienkiego, iż

cały szal da się przeciągnąć przez pierścione.

I tym razem przywiózł maharadza słynny szal, lecz o jagnięciu zapomniał... byłby to zbyt absorbujący i kłopotliwy żywy prezent.

Gdy dwaj jego koledzy wystąpili w stroju europejskim, inaczej zupełnie poczynął sobie maharadza Patiali, który jako prawowierny i pobożny Hindus

nie zdejmując stroju swych przodków.

Słynny jest na całym świecie zbiór kosztownych kamieni, które zdobył strój maharadzy i jego turban. Oszacowany został przez ekspertów

na 8 milionów funtów.

Własnością maharadzy jest naszyjnik brylantowy, ongiś należący do cesarzowej Eugenji, wdowy po Napoleonie III. W turbanie błyszczą słynny diament „Sans-Souci“, o którym legenda mówi, że należał on do ostatnich Burbonów, a w czasie rewolucji

połknął go dla uratowania przed rabunkiem

pewien dworzanin królewski, który umarł tegoż samego dnia. W okresie Restauracji ekszuminowano zwłoki dworzanina i odnaleziono drogocenny brylant. W świecie maharadzy znajduje się Mahomet Jussuf Khan 74-letni pretendent do tronu afgańskiego, który znalazł przytulę i gościny w Indjach brytyjskich. Do dzisiaj jeszcze odgrywa on pewną rolę w polityce wewnętrznej Afganistanu, a dla Anglii przedstawia wartość karty, którą można wyrzucić w grze na stoł w razie potrzeby.

Popularny we Francji i w Anglii, znany właściciel stajni wycigowej,

arcymiljoner Aga-Khan,

nie bierze oficjalnego udziału w uroczystościach, aczkolwiek przybył do Londynu na jubileusz.

Jedynym królewskim gratulantem z pośród panujących w Europie jest

król bułgarski, Borys I,

który przybył do Londynu z bratem swoim Cyrylem. On i królowa — wdowa rumuńska, Marja, asystują tutaj w charakterze bliskich przyjaciół króla i królowej, jako ich prywatni goście.

Poza tem przybyli do Londynu wszyscy niemal premierzy Dominjów. Senjorem tej grupy jest generał Herzog, pełniący od jedenastu lat funkcję prezesa rady ministrów Unji południowo-afrykańskiej. Z Australji przybył premier Nowej Zelandji, dr. G. H. Forbes, popularny wśród swoich pacjentów, których spora grupka znalazła się w Londynie.

Lekarz i premier w jednej osobie nie zaniedbuje sir Forbes swojej praktyki i w międzyczasie przyjmie nawet i tutaj chorych, obdarzających go wielkim zaufaniem.

Bye.

Z pucybuta milionerem

Wiele lat temu wędrował poprzez niegościnne, północne prowincje Kanady młody handlowiec, Willy Hamson. Pewnego dnia natrafił na złotą żyłę, eksploatował ją przez dłuższy czas i wrócił do Chicago już jako milioner. Tu wybudował sobie wspaniałą willę. Liczna służba pilnowała spokoju bogacza i odsyłała z kwitkiem licznych krewnych Hamson'a, którzy zbiegli się do Chicago w nadziei, że bogacz przypomni sobie o nich.

Kilka miesięcy temu milioner zmarł, a po jego śmierci bliźni i dalsi krewni dowiedzieli się ku swemu wielkiemu i rozczarowaniu, iż Hamson nie zostawił gotówki i zapisał im tylko urządzenie willi. Spadkobiercy podzielili więc między siebie cenne meble, obrazy, rzeźby. Jeden z młodych kuzynów milionera, zarabiający na życie czyszczeniem obuwia na uli-

cy, otrzymał w spadku mały obrazek, przedstawiający wuja w stroju kopacza złota. Pucybut wziął obrazek, zawiesił go u siebie w pokoju na ścianie.

Pewnego dnia zgłosił się do młodzieńca notariusz, aby się poinformować, czy jest on posiadaczem obrazka przedstawiającego Hamson'a z lat młodzieńczych. Pucybut skinął głową i wskazał obrazek wiszący nad łóżkiem. „W takim razie zostaje pan uniwersalnym spadkobiercą całej for-

tuny wuja — oświadczył notariusz. W mojej kancelarii znajduje się testament, na mocy którego mr. Hamson zapisuje całą fortunę w gotówce i papierach wartościowych temu, kto w dwa miesiące po jego śmierci będzie jeszcze posiadaczem obrazka. Mr. Hamson — dodał notariusz — był przeświadczony, że tylko przywiązanie mogło skłonić kogoś do przyjęcia i przechowania nie przedstawiającego żadnej wartości obrazka“.

Księga zażaleń

Spór o własność Wisły

Szanowny Panie Redaktorze!

W paru pismach stołecznych ukazała się wzmianka, na temat sporu o Wisłę. Ponieważ notatka ta zawierała cały szereg nieścisłości, zechce przeto Szanowny Pan Redaktor zamieścić poniższych słów kilka:

Wydobywaniem żwiru i piasku z Wisły dla wciąż rozbudowującej się stolicy trudni się od dawien dawna kilkaset rodzin na Powiślu (i to jest ich głównym źródłem utrzymania), a nie jeden tylko Matraszek.

W zimie 1928 r. jako prezes Związku Zawodowego Transportowców w skład którego to związku wchodził piaskarze i żwirnicy, uzyskałem od ówczesnego Zarządu Miasta pozwolenie na wyrób lodu dla zatrudnienia przeszło 600 rodzin, przyczem oświadczone mi, że płacić za lód będzie należała, toczy się bowiem o spór w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Tymczasem jednak a conto należności wpłaciłem 500 zł. do Inspekcji

Handlowej Zarządu Miejskiego. W czasie wyrębu starostwo praskie wezwało mnie i poleciło wpłacić należność za lód do Państwowego Zarządu Wodnego, wobec czego całą należność tam wpłaciłem.

Wówczas Zarząd Miasta wdrożył kroki egzekucyjne w stosunku do mnie, zajmując mi rzeczy.

Zmuszony byłem tedy zaskarżyć Zarząd Miejski do Sądu Okręgowego i sprawę wygrałem, Zarząd Miejski apelował, w Sądzie Apelacyjnym sprawę również wygrałem. Sprawa oparła się o Sąd Najwyższy, który po rozpatrzeniu przekazał ją z powrotem Sądowi Apelacyjnemu.

1-go kwietnia 1935 r. Sąd Apelacyjny sprawę odroczył, a tymczasem powtórnie wpłaconych Magistratowi 500 zł. za lód do tej pory nie otrzymałem, lód zaś z każdą wiosną spływa sobie swobodnie do Gdańska, bo niema gospodarza, do sprzedawania lodu, a Zarządowi Miejskiemu do starczają obecnie lód z glinianek — tych cmentarzy psów, kotów i t. p., przyczem warto zauważyć, że woda z glinianek od ładnych kilkunastu lat nie odchodzi.

W rezultacie zupełnie nie rozumiem, dlaczego sprawa moja się odracza, odracza i nrzweleka, przecież ja pretensji do Wisły i jej eksploatacji nie roszczę i wszystko mi jedno do kogo Wisła będzie należała, czy do miasta, czy do Państwowego Zarządu Wodnego. Następnie skoro za lód zapłaciłem w 1928 r. i jednemu gospodarzowi Wisły i drugiemu, nie wchodząc w to, kto z nich jest właściwszym, powinienem otrzymać zwrot nadpłaconej należności w kwocie 500 zł., a rozrachunek mogą sobie przeprowadzić prowadzący spór później po orzeczeniu Najwyższego Trybunału Administracyjnego pomiędzy sobą bez włączania mojej osoby.

Z poważaniem

(—) Adam Matraszek,

Prezes Zarządu Głównego
Syndykatu Transportowców
i Robotników, zatrudnionych
na rzekach w Polsce.

MASZYNA DO LICZENIA PSZCZOŁ

Ministerstwo rolnictwa St. Zjednoczonych zamówiło w biurze wynalazków technicznych („Bureau of Standards“) przyrząd automatyczny do sprawdzania ilości pszczoł w ulu. Ule, w których dokonywane są obliczenia, zaopatrzone zostały w tym celu w małe drzewiczki, przez które przeleć może tylko jedna pszczoła. Zainstalowany w ulu aparat z rejestratorem automatycznym pozwala na dokładne notowanie ilości przechodzących przez drzewiczki pszczoł.

ODCISKI!

Lekarz zaleca sposób utrzymania nóg stale bez odcisków

„Nigdy nie wycinajcie odcisków“ ostrzega Dr. Catrin. „Jest to niebezpieczne i może wywołać infekcję krwi. Najpewniejszy i najłatwiejszy sposób pozbycia się na zawsze odcisków jest to dodanie do ciepłej wody tyle Saltrat Rodell, by woda nabrała barwy czystego mleka i miękkości deszczowej wody. Gdy zanurza się nogi w tej mlecznej kąpieli, tlen przenika do porów i zmniejsza odciski tak jak zmieczył wodę. Można je odjąć bez bólu wraz z korzeniami. W ten sposób znikają one na zawsze“. Zbolałe, palące nogi są ukojone przez Saltrat Rodell. Odmrożenia i stwardnienia znikają. Po przyjęciu dziś takiej jednej mlecznej kąpieli możecie jutro już biegać, skakać, tańczyć, robić wszystko, co wam się żywnie podoba. Niema już odcisków, niema zmęczonych, znolatyłych, palących nóg. Saltrat Rodell jest do nabycia za małą opłatą z gwarancją zwrotu pieniędzy w każdej aptece, składnicy aptecznym, perfumerji. Skład główny: L. Nasierowski, Warszawa, Kaliska 9.

TRZY DNI CIĄGNIENIA IV-EJ KLASY

W pierwszych trzech dniach ciągnięcia IV-ej klasy 32-ej Loterii Państwowej wyszły dwie wygrane po 50.000 zł. i jedna — na 100.000 zł.

Szczęśliwą serię rozpoczęła Łódź; trzej drobni kupcy, p. p. M. G., A. J. i S. B. nabyli w tamtejszej filji jednej z kolektur katowickich trzy ćwiartki numeru 96.151, czwartą zaś — p. Sz., niezamężna starszuszka. Każdy z uczestników wygrał więc po 10.000 zł. Druga 50.000 złotych wygrana padła na los nr. 152.108, nabyty w małej kolekturze w Biłgoraju. Wygraną podzielił się również ośoby niezamężne.

Jak w poprzednich klasach, tak samo i teraz Fortuna nie zapomina o Lwowie. W jednej z kolektur padła na nr. 69.572 wygrana 100.000 zł. Właścicielami poszczególnych ćwiartek są: pani G. N., p. p. S. R. i L. J. oraz A. H. i K. M., którzy nabyli wspólnie jedną ćwiartkę — wszyscy utrzymują się z pracy zarobkowej.

W kole, prócz miliona, który wylosowany będzie 21 b. m., znajdują się jeszcze: trzy wygrane po 100.000 zł., siedem — po 50.000 zł., dziesięć po 20.000 zł. oraz wiele pomniejszych.

LODA HALAMA

Genialna tancerka w fascynującym widowisku operowym w teatrze Wielkim „NIEMA Z PARTICI“ porwuje całą Warszawę. „NIEMA Z PARTICI“ dana będzie jutro i w niedzielę.

OWOC GRZECHU

TRAGICZNE DZIEJE, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY CAŁYM ŚWIATEM

Mimo wszystko, Jas miał zbyt wiele szacunku dla oca, aby spełnić swoją groźbę i przejść do porządku dziennego nad jego groźbami.

Wskutek tego Jas i Lilka, choć kochali się serdecznie, byli skazani na niewidywanie się.

Ale niezupełnie.

Niekiedy, od czasu do czasu, rzadko, ale jednak spotykali się. Były to wszakże spotkania raczej przypadkowe. Zdarzało się, że całymi miesiącami nie spotykali się.

Gdy wszakże już się spotkali, ileż było czułych słów i jeszcze czulszych spojrzeń...

Takie były ich rozmowy:

— Kocham cię, Lilusiu...

— Kocham cię, Jasieńku...

— I kochać cię będę zawsze.

— Ja też zawsze.

Poczem mocny wzajemny uścisk dłoni dodawał im otuchy i sił do wytrwania na bardzo długo.

Jas nieustannie zwierzał się teraz ze wszystkiego Stefanowi.

Było to Jasiowi niezbędnie potrzebne. Te zwierzenia bywały dla niego bardzo kojącą ulgą.

Jas coraz częściej przychodził do Czarłkowa, występował na plebanję, a jak się tam czasem zasiadzał, to i po parę dni nie wracał do Borowic. Bo w atmosferze błęgiego spokoju, cichego i jednostajnego życia księdza, odnajdywał Jas uspokojenie nerwów, ukojenie bólu i jakby jakiś balsam cudowny spływał mu na serce.

Tem bardziej, że Stefan robił wszystko możliwe, aby go rozweselić i odesłać potem do Borowic, pokrzepionego na duchu.

Ale nie tylko słowa księdza tak mu dobrze robiły.

Plebanja była na środku wsi przy samym kościele.

I z jej okien Jas często widywał Lilkę, bądź gdy w niedzielę wracała z kościoła, bądź gdy w tygodniu szła na spacer lub wracała z niego, kiedy jeżdżąc na koniu lub prowadząc małą, niską amerykańkę, zaprzęzoną w kucyka.

Czyniła to zaś — świadomie. Domyśliła się, jaki jest główny powód częstego przesiadywania Jasia u księdza-proboszcza i nie chciała mu robić zawodu.

Widok jej zaś nie mniej, niż kapłana, działał kojąco i krzepiąco na Jasia.

Zresztą, Stefan tak bardzo dobrze wiedział, co się święci. Brat nagle zbyt wielką dłoń zapalał czułością i wylewnością. Oczywiście, brał bardzo wiele za dobrą monetę, nie był wszakże aż nazbyt zaślepiony.

Zdawał sobie sprawę, że jeżeli Jas tak często teraz zagląda do plebanji, czyni to w drobnej części dla niego, a w większej, nierównie większej, dla Lilki.

Stefan zamyślał się nieraz nad wytwarzającą się sytuacją, badał własne sumienie i tak rozumował:

— Czy dobrze robię, czy źle? Obaj ojcowie są przeciwni temu małżeństwu. Oboje młodzi kocinają się w dalszym ciągu. Czyż ja mam prawo pomagać tej miłości, współdziałać w sprzeciwianiu się woli ojcowskiej.

Ale cóż, kiedy było tak wiele szczęścia w oczach Jasia, gdy tylko choćby zdaleka widział Lilkę, że Stefan nie miał odwagi przyznać mu się, że w zasadzie jest niezadowolony z tego, co się dzieje.

Wkońcu powiedział sobie:

— Zresztą, wszystko w rękach Boga. Może sprzyja tej miłości? Czyż to nie Bóg stworzył miłość? I czyż nie jest Jego najwyższym nakazem: „Kochaj bliźniego, jak siebie samego”? A ci dwoje tak pięknie się kochają...

A Irena, czyli... Eugenja?

Była z tego wszystkiego najbardziej zadowolona.

Bo o ile dawniej widywała ze swoich dwóch synów tylko stale Stefana, a Jasia nader rzadko, to teraz niemal zawsze miała ich obu przy sobie.

Zdarzało się jej także niekiedy spotykać z hrabią Wilnickim, jej mężem.

Po tylu nieszczęściach, jakie na nią spadły, zadowolona była chociażby tem.

Dziwna rzecz, że jak w Tworkach nazywali „śpiącą Eugenję”, tak również włóczęństwo okoliczni nadali jej ten sam przydomek.

Rzeczywiście wyglądała teraz zawsze na nieco zaspaną. Nie mówiła wiele, wykonywała swoją robotę milcząco, nie przyjaźniła się z żadnymi sąsiadkami i kumoszkami, zresztą, chętna im zawsze do usług, ale niewydająca się z niemi w rozmowy i odpowiadająca na wszystkie plotki i gawędy zaledwie wymijającymi półsłówkami.

Wogóle żyła tylko widokiem synów i męża i gdy jej znikali z oczu, robiła się od razu bardzo smutna. Potem znów żyła nadzieją ponownego ujścia ich.

Najczulszą tkliwością, pełną niepokoju, otaczała wszakże Stefana.

Starła się nie spuszczać go z oka, usiłując wyczytywać mu z oczu każde drgnienie serca.

Ileż to razy Stefan, pracując w swym ogrodzie, kopiąc grządki, sadząc, szczepiąc lub polewając, — ogromnie lubił tę robotę — nagle odwracał się gwałtownie, czując na sobie czyjeś spojrzenie, które jakby go przeszywało nawyło.

Odwracał się więc i narazie... nic nie widział. Wkońcu dopiero dostrzegał z za firanek oblicze, spoglądające na niego oczyma, wilgotnymi od łez i jakimś oszalałym zapalem.

Pytał w takich razach:

— Eugenjo, co wam jest?

— Nic, proszę księdza-proboszcza... Ot, tak sobie tylko patrzę i myślę, czy się ksiądz-proboszcz aby zanadto nie męczy. Może mam pomóc księdzu-proboszczowi?

— Nie, dziękuję serdecznie. Ta praca, to moja jedyna przyjemność.

Nie mógł się, oczywiście, domysleć ani wyczuć, ile serca wkładała rzekoma Eugenja w swoje słowa.

Niekiedy zdarzało się, że nawet w nocy przybiegał ktoś ze wsi, prosząc księdza do kogoś umierającego dla opatrzenia go św. Sakramentami. Wieś jest duża i rozsiana. Często do chaty bardzo daleko. Jak wychodził, to wracał dopiero po paru godzinach, poczem znów się rozbierał, kładł i zasypiał.

Ale w takich razach mógł zaspać na mszę poranną i Genia musiała go budzić.

Dalszy ciąg jutro.

KRZYK W NOCY

WSTRZASAJĄCE GROZA DZIEJE STRASZLIWEJ TAJEMNICY

Bernacki nie czuł się już w prawie zatrzymać Zosię, pozbawiać tego nieszczęśliwego jedynego jego szczęścia, jedyną radość życia, jedynego promienia, któryby rozjaśniał iskrami nadziei mrok jego rozpacz.

Jeszcze pytał go się tylko:

— Ale czyś się nie starał dowiedzieć, kto jest tym winnym? Kto jest sprawcą morderstwa? Czy jest nim może nawet... ta kobieta?

Larecki odparł z goryczą:

— Usiłowałem się domysleć i dowiedzieć, ale daremnie. Teraz jeszcze dzień w dzień zachodzę w głowę i nie mogę się domysleć.

— Ale może ta kobieta właśnie? Może to ona zamordowała?

— Przyznam się szczerze, że już nawet i o tem myślałem, ale doszedłem do wniosku, że to w żadnym wypadku nie może być ona. Bo jakżeby popełniła to morderstwo? Sama? Nie dałaby rady. Z współnikiem? Wątpliwe. I pocoby jej to było? Aby go obrabować? Aby go okraść? Skąd? Nie, to niemożliwe! Szaleństwem jest wogóle coś podobnego przypuszczać, a głupotą tracić czas na takie domysły.

— Tak, to prawda — szepnął Bernacki — ale co w takim razie myśleć o tem wszystkim?

— Ha, gdybym ja wiedział... Trzeba czekać. Niema innej rady.

Ponieważ ogień gasnął już w kominku, pani Bernacka wstała, aby go ożywić kilkoma szczapami, które szybko spełniły swe zadanie.

Na kominku zaś zegar wybił dwunastą.

Roman wstał mówiąc:

— Mój stryju, rano nie powinien mnie już u was zastać. Z najbliższej stacji jest podobno pociąg o drugiej w nocy. Zabiorę Zosię i pójdę...

— Już — szepnęła ze smutkiem Bernacka.

Poczem otarła łzę chusteczką...

— Trudno, muszę — odparł z bólem Larecki — proszę mi wybaczyć ból, jaki wam wyrządzam.

— Ha, trudno... co robić? — szepnął Bernacki — twoje prawo. A ponieważ już musisz odjechać, więc rzeczywiście niema co zwlekać... Byłoby mi doprawdy niesłychanie przykro, wierz mi, gdyby ci się przytrafiło jakie nieszczęście... ale z drugiej strony nie możesz także wyjechać w takim stanie... Twe łachmany są nie do noszenia. Pozwól, że ci dam coś z ubrania.

Poszedł na górę i tam słyhać było przez jakiś czas, jak się krzątał.

Bernacka z Lareckim wpatrywali się milcząco w ogień na kominku, potrzebujący i wybuchający, to gasnący...

Wreszcie Bernacki zeszedł z powrotem.

Rzucił na krzesło ciepłą koszulę trykotową, parę spodni, sweter, marynarkę, kamizelkę, wreszcie nawet wielką lisiurę i odpowiednią do niej czapę lutrzańską.

Poczem rzekł.

— Nie wiem, co prawda, czy to wszystko wejdzie na ciebie, bo choć ja także nie jestem ułomek, ale z ciebie olbrzym, jakich mało. W każdym razie lisiura jest taka wielka, że nie będzie dla ciebie za krótka a zarazem pokryje wszystkie inne braki garderoby. W tylnej kieszeni spodni znajdziesz portfel z trzystoma złotem... a do kamizelki zaszyłem ci...

— Ależ, stryju...

— Nic nie mów, mój drogi, nie mogę cię puszczać na szeroki świat bez grosza. A ponieważ, niestety, nie mam dzieci, więc i tak nie mam dla kogo chować pieniędzy. Otóż w kamizelce zaszyłem ci

osiem tysięcy złotych, częściowo drobniejszemi banknotami na wszelki wypadek.

— Ależ, stryju, to za wiele... To o wiele za dużo...

— Przeciwnie, to nawet o wiele za mało, jeżeli chcesz wiedzieć, bo nie chciałbym aby Zosi czegoś brakło, słyszysz? Narazie nie mam w domu więcej gotówki, jak to, co ci dałem, ale gdy tylko potrzeba ci będzie jeszcze pieniędzy, czy cokolwiek, napisz do mnie, a odwrotną pocztą wszystko będzie załatwione.

— Ach, jakiś ty dobry dla mnie stryju... I jakże serdecznie ci dziękuję.

— Nie dziękuj, lecz przyrzeknij, przede wszystkim, że spełnisz moją prośbę — nalegał Bernacki.

— Przysięgam, że ją spełnię — odparł Larecki z zapalem — przypuszczam wszakże, że nie będę musiał pisać o pomoc.

— Ja ci też tego życzę z całego serca mój urogi, i również wierzę w to, że uda ci się tego ułamać, bo jesteś człowiekiem inteligentnym, silnym i uczciwym. A niech sobie ludzie mówią, co chcą, jednak uczciwość jest mimo wszystko najlepszą bronią w walce życiowej. Dla tego też wierzę, że ci się uda osiągnąć zwycięstwo w zmaganiach z przeciwnościami żywiołami. A jednak pierwsze chwile będą trudne i dlatego chce abys odjeżdżając wiedział, że zostawia tu w mojej osobie „przyjaciela”, co ostatecznie nie jest takie rzadkie, ale „przyjaciela w biedzie”, co jest rzadkie niezmiernie.

Larecki z głębokim wzruszeniem ścisnął mu dłoń.

Był doprawdy przejęty temi dowodami wielkiej życzliwości ze strony obojga Bernackich.

Dalszy ciąg nastąpi.

Już ukazał się
zeszyt **56**

PORWANA

W NOC POSLUBNA

Dzieje miłości i cierpienia niewinnych sero
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 **BEZPŁATNIE**

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Złotym Tygrysem Szczyńska 1, pod Aniołem Stróżem Kościuszki 18, pod Temidą Długa 66 pod Barankiem Mikołajska 4, Niebieska Starowisna 77
Podgórze pod Opstrznością ul. Brodzińskiego 1.

Nocny dyżur lekarzy

Dr. Gracjana Michałina Starowisna 20. Dr. Janowicz Amalia Wrzesińska 9. Dr. Nowak Tadeusz Józefitów 21. Dr. Pleszowski Ignacy Jabłonowskich 22.

Zarząd Krakowskiego Koła Zw. Inwalidów Woj. R. P. zawiadamia tą drogą P. T. Publiczność o uruchomieniu przedsiębiorstwa leżaków w Lesie Welskim i w parku Dra Jordana. Na słonecznych polanach ustawia Związek Inwalidów dla wygody P. T. Publiczności codziennie w dniu pogodnym o godz. 9-tej leżaki. Leżakowanie trwa do godz. 19-tej.

Aresztowania

Policja krakowska aresztowała Klimka Józefa, lat 25, murarza, zamieszkałego w Woli Duchackiej L. 37, Maksymiljana Klimka zamieszkałego w Woli Duchackiej L. 31, Kurkiewicza Witolda lat 18, Karolinę Dąbek, lat 23, zamieszkałą przy ul. Mazowieckiej L. 6, oraz Łaptasia Aleksandra, lat 17, pomocnika malarzkiego, zamieszkałego przy ul. Salinarnej 12, za kradzież.

Bójka na zebraniu mizrachistów

Wczoraj wieczorem w Warszawie na zebraniu sjonistów ortodoksyjnych t. zw. mizrachistów wpadła grupa ich przeciwników politycznych. Strzelano ze straszaków i wywiązała się bójka, którą zlikwidowała dopiero policja. Kilka osób jest poturbowanych.

Walka policji z bandytami

W Miechowicach pod Bytomiem na Śląsku Opolskim doszło do walki między policją a bandytami braćmi Hermanem i Pawłem Wolnym.

Podczas strzelaniny Paweł Wolny, trafiony kulą w serce poniósł śmierć, zaś Herman Wolny, zraniony w głowę, został ujęty.

Robotnik zabity cegłą

Ludwik Stroczyński pracował przy rozbiorze starego hangaru na lotnisku w Lewandowie.

W pewnej chwili usunęła się jedna ze ścian, a spadająca cegła ugodziła Stroczyńskiego tak silnie w głowę, że nieszczerliwy robotnik zmarł na miejscu. Zabity pozostawił żonę i kilkoro drobnych dzieci.

Zamordowanie komendanta P. P.

We środę w nocy zgłoszono u komendanta P. P. Kucharzkiego w Trzecie kradzież. Komendant nie namyslił się, wszedł natychmiast na rower w pościgu za złodziejami. Widocznie musiał natknąć się na złodzieja i stoczyć z nim walkę, gdyż we czwartek nad ranem znaleziono zwłoki śp. Kucharzkiego w przydrożnym rowie.

KRONIKA KRAKOWA

Samobójczy skok z V. p. na ul. Sienkiewicza

Wstrząsający wypadek samobójstwa wydarzył się wczoraj o godzinie 2-giej popoł. na ul. Sienkiewicza L. 2 w Krakowie. Otóż 45-letnia kobieta w zamiarze samobójczym wyskoczyła

z okna V. piętra, a padając na bruk podwórza odniosła tak ciężkie obrażenia, że zmarła momentalnie.

Zwłoki denatki przewieziono do Zakładu Medycyny Sądowej.

Czy subskrybowałeś już Pożyczkę inwestycyjną?

Pościg za bandytą który napadł na listonosza

Energicznie prowadzone śledztwo w sprawie zuchwałego napadu rabunkowego dokonanego przy ul. Sławkowskiej L. 14 na listonosza piennego, Franciszka Bezwińskiego, doprowadziło do ustalenia nazwiska drugiego sprawcy napadu, którym jest Izrael Siegfried, liczący lat 22, robotnik pochodzący z Tarnowa karany już za kradzież, zamieszkały w Tarnowie przy ul. Mostowej 557.

Siegfried jest niskiego wzrostu (158 cm), ciemnym blondynem o szarych oczach.

Po napadzie skorzystał z zamieszkania, zdołał zbiec i do

tej pory ukrywa się przed policją.

Przesłuchiwany bandyta Dawid Chaim Eichenwald, twierdzi, iż do rabunku popchnęła go nędza, gdyż jest od pewnego czasu bezrobotnym drukarzem i nie ma środków na utrzymanie.

Eichenwald mieszkał w Tarnowie u swojej matki, która jest właścicielką domu i restauracji przy ul. Sanguszków 20.

W dalszym ciągu zeznał Eichenwald utrzymuje, że do Krakowa przybył w celu poszukiwania pracy, a nie mając środków do życia, postanowił zaro-

bić na życie żebranią. Twierdzi, że nie planował napadu na listonosza, a decyzję obrabowania listonosza powziął w chwili, gdy ujrzał go wchodzącego po schodach wgórę.

Stan zdrowia ofiary bardyczego napadu listonosza Franciszka Bezwińskiego, nie budzi obaw. Obecnie przebywa Bezwiński pod opieką domową.

Pościg za drugim bandytą trwa. Spodziewać się należy, że zostanie on wkrótce ujęty, gdyż koło pościgu dokoła niego zamyka się. Przedewszystkiem nie ma on pieniędzy, któreby mu umożliwiły swobodne poruszanie.

Epilog zamachu morderczego na ul. Lubicz

Na ławie oskarżonych w sądzie okr. karnym w Krakowie zasiadł wczoraj jako oskarżony 29-letni Julian Łęźniak, przemysłowiec, zamieszkały przy ul. Lubicz 3, oskarżony o oddanie strzału z nabitego rewolweru do swego brata Boleśława.

Jak wynika z aktu oskarżenia dnia 18 lutego b. r. odbywała się libacja u oskarżonego.

W pewnej chwili wybuchła sprzeczka pomiędzy braćmi którzy byli podchmieleni.

Nagłym ruchem Julian Łęźniak wy dobył rewolwer i oddał

do brata strzał jednak na szczęście nie celny.

Sąd skazał oskarżonego Łęźniaka Juliana na 6 miesięcy c. więzienia.

Rozprawie przew. so. dr. Wasilewski, osk. prok. dr. Dulęba.

Falszowali bilety na mecze ligowe

Swojego czasu głośną była sprawa falszowania biletów wstępu na mecze, które odbywały się na boisku K. S. Garbarnia w Krakowie.

Przychwycono wówczas szajkę złożoną z 14 uczestników, którzy drukowali bilety w Katowicach, a następnie sprzedawali je w Krakowie, przed każdym meczem K. S. Garbarnia.

Sąd I. Instancji zasądził wówczas 9 oskarżonych na kary więzienia od 6 do 8 m. Główny zaś aranżer Abraham Danziger zdołał zbiec zagranicę.

Onegdaj na skutek apelacji zasiedli oskarżeni ponownie na ławie oskarżonych przed sądem apelacyjnym w Krakowie przed s. a. dr. Jekiem.

Po przeprowadzonej rozprawie

sąd uchylił wyrok I. Instancji nad drukarzami Senidlem, Janem Skoczyłsem z Krakowa, Selingerem i Maksem Kleinbergerem z Krakowa.

Zaś osk. Abrahamowi Hirschowi i S. Hirschfeldowi wyrok 6 miesięcy zatwierdził. Co do reszty oskarżonych wyrok stał się prawomocny.

Echa krwawego napadu w Wieliczce

Przed sądem okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych 62-letni Józef Dębowski, robotnik z Wieliczki, oskarżony o to, że dnia 3 grudnia 1934 napadł na dom Tadeusza i Anieli Kłapów z siekierą i pod groźbą zabicia

chciał się zemścić, że świadczili przeciw niemu w sądzie.

Ponadto Dębowski był oskarżony o to, że 9 października fałszywie oskarżył st. ogniomi strza Kasperowskiego przed przodownikami P. P. w Wieliczce, że zakłóca spokój strze-

lając 4 razy z rewolweru pod oknami oskarżonego.

Rozprawę odroczone celem przesłuchania świadków.

Rozprawie przew. s. o. dr. Bartynowski, osk. prok. dr. Jaroński.

Prowadzony do więzienia usiłował zbiec

Znany na bruku krakowskim aferzysta Boleśław Makoś, odsiadujący karę kilkuletniego więzienia przeprowadzany był wczoraj do sądu apelacyjnego w Krakowie z więzienia, celem przesłuchania go w charakterze świadka.

Makoś wracając z powrotem w asyście posterunkowego przed samym więzieniem rzucił posterunkowemu płaszcz pod nogi, a sam korzystając z potknięcia się posterunkowego pędził u-

ciekać i wpadł do gmachu magistratu krakowskiego, gdzie został na schodach I p. przy-

trzymany i z powrotem odpro-prowadzono do więzienia św. Michała.

O radziny przez sułokatora

Binnemstok Leon, student, zamieszkały przy ul. Lwowskiej 2 w Podgórzu, zgłosił na policję, że jego sublokator Kupczak Franciszek sradli mu garderobę męską wart. 500 zł. i zbiegł w niewiadomym kierunku.

Aresztowanie trucicielki męża

Policja aresztowała wczoraj w Łodzi Zuzannę Krzybczyńską, która otruliła męża swego 35-letniego Leona. Krzybczyńska wyspała systematycznie do pokarmów truciznę. Mężobójczyni przyznała się do zbrodni.

Teatr miejski: „To więcej niż miłość”

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Wesoła wdówka”.
Apollo: „Małe kobiety”.
Atlantyk: „Bał w Savoyu” i „Fajer-dynek ze śmiercią”.
Bagatela: „Kobieta Orchidea” i rewja „Wszystko dla serca”.
Dom żołnierza: „Nie bądźciez kurtyna”.
Humor: „Dzielny chłopiec”.
Kromka: „Śmierć odpoczywa” i „Wysokość caluje”.
Krowa: „Krośowa szybkości” i „Na tropie złooczyńcy”.
Kokół: „Czy Lucyna to dziewczyna”.
Kwiat: „Teraz austeraszon”.
Kustuma: „Człowiek bez twarzy”.
Kutcha: „Istot”.
Wanda: „Wander Bar”.
Lorza: „Zdobycie cie muszę”.
Fotoplastikon Szczepaska: Misterium Pasyjne Męki Chrystusa Króla oraz pielgrzymka do Ziemi Świętej. Sennok: „Paryż i Bruksela”.

Radjo

Kraków G. 12.30 Poranek szkolny 13.05 Dziennik południowy 15.45 Koncert 17.00 Reportaż 17.15 Teatr wyobraźni 18.00 Pieśni 18.45 Muzyka 19.35 Recital fort. 20.00 Wieści i tańce 20.45 Dziennik wieczorny 21.04 Koncert.

Urzędnik oślepiony kwasem siarczanym

W mieszkaniu Leokadii Łosiowej w Równem przy ul. Szweczenki 63 dokonano strasznego zamachu którego ofiarą padł 33 letni kasjer Kasy Skarbowej w Równem Julian Kazor.

Szczegóły tej tragedii przedstawiają się następująco:

Julian Kazor, jakkolwiek żonaty, utrzymywał intymny stosunek z Leokadią Łosiową, 30-letnią mężatką i matką 10 letniej córeczki.

Poznali się dzięki temu, że Łosiowa była właścicielką kiosku gazetowego. Powierzchnowa znajomość przerodziła się wkrótce w głębszy stosunek, którego nie chciał tolerować mąż Łosiowej. Opuścił niewierną żonę, pozostawiając ją wraz z dzieckiem swojemu losowi. Kazor zaopiekował się kochanką, jednakże ograniczone warunki materialne nie pozwalały mu utrzymywania aż dwu rodzin. Na tym tle dochodziło ostatnio między kochankami do częstych nieporozumień.

Onegdaj Kazor bawiąc w mieszkaniu Łosiowej dał upust swemu temperamentowi i w wyniku gwałtownej kłótni tak dotkliwie pobił kochankę, że kobieta będąca w 5 miesiącu ciąży poroniła. Władze prokuratorskie poleciły wówczas przeprowadzić dochodzenia przeciwko Kazorowi, pozostawiając go na wolnej stopie.

Wczoraj wieczorem Kazor ponownie odwiedził Łosiową, chcąc wpłynąć na nią, aby odwołała obciążające go zeznania. Doszło znowu do ostrej wymiany zdań i rękoczynów.

Łosiowa zdenerwowana w najwyższym stopniu pochwyciła szklankę, w której znajdował się stężony kwas siarczanym i chlusiła nim w twarz kochanka.

Skutki były straszne. Kazor wyjąc rozpaczliwie z bólu tarzając się po podłodze oślepiony i straszliwie poparzony. Przewieziono go do szpitala. Jedno oko jest bezpowrotnie stracone drugiemu grozi utrata wzroku. Sprawcy strasznego zamachu została przytrzymana. Dalsze dochodzenie prowadzi policja.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173 02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł., wiersz nm. 50 gr.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drobne 15 groszy za wyraz

Drukarnia „Monopol” Kraków, Na Gródku 2. Telefon 173-02